

bu aşamada

SÜKRAN KURDAKUL

Suç üstü yakaladığımız: Bürokrasi

Eğitim, geçerliliği kanıtlanmış yöntemlerle değil, olarak çocuğu topluma hazırlama sanatıdır.

Bugün yurt yönetiminde egemen görevlerde bulunan kuşak, büyük çoğunlukla eğitimi Cumhuriyet döneminde görmüş olan kişilerden oluşur. Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni Mülkiye Mektebi döneminde de okumuş bitirmiş olan, Düyün-ü Umumiye nedir? Öğrenerek diploma almıştır.

Ankara Hukuk Fakültesi'ni, Hukuk Mektebi döneminde de okumuş bitirmiş olan, Anayasa nedir? Neyin güvencesidir? Öğrenerek diploma almıştır. Üniversitenin Darülfünun döneminde de okumuş olan, Kurtuluş Savaşının, anti-kapitalist, anti-emperyalist felsefeden kaynaklandığını öğrenerek diploma almıştır.

Tek parti döneminin resmi ideolojisinin mantığına aykırı düşmediği için, bu bilgileri okuduğundan görevine giren kaç kuşak var Türkiye'de. Kabaca bir ayrıma 1923-30, 1930-40-1940-50, deşek bu üç kuşak okumaları, büyük çoğunlukla bilgi tihonetlerini şöyle sıralayabiliriz:

BİR, Osmanlı İmparatorluğu'nu yarı sömürge olma koşullarında getiren emperyalizmin araçlarını tahsil etme organı Düyün-ü Umumiye'nin ülke bağışimsızlığına meydan okuduğunu unutarak, yeniden kayıtlı koşullu borçlanmalara girmek.

İKİ, Anayasayı/hep devletin görev ve yetkileri açısından değerlendirilerek, vatanın temel haklarını hiçe sayan aykırı yasaların çıkarılmasına katkı yapmak (ya da çıkarılmasını engellemek).

ÜÇ, Kurtuluş Savaşının anti-kapitalizmi ve anti-emperyalizmi gibi yönlendirici kavramlarının hiçe sayılmasını onaylayıcı tutum almak, eli yıldırdı anti-kapitalist ve anti-emperyalist güçlerle çelişkiye düşmek. En önemlisi, çağ dışı yöntemlerle bu güçleri tarih sahnesinden silmeye çalışmak.

Yargıladığımız bu okumış insanlara verilen genel adı biliriz:

— Bürokrat. Türk Dil Kurumu Sözlüğü "bürokrat" sözünün anlamı. Bürokrasiyi ise "Bir işin yürütülmesinde ya da düzenlenmesinde uzun boylu, dayatıcı yollardan işlem yapılması usulü - kurtarıcılık" biçiminde tanımlıyor.

Pek eski bir tanım bu. "Bürokrasi, en belirgin anlamıyla, devlet işlerine ilişkin egemen olan katmanı ifa-

de ediyor artık. Siyasal iktidarlar karşısında, gizli gücünü şu ya da bu biçimde kullanarak onunla çelişen ya da bütünleşen. İşçi sınıfının dünya görüşüne karşı aykırı tutumda (devletin gücü biçiminde simgelenen) gizli gücünü kullanarak onunla çelişen ya da bağdaştırıcı duruma gelen.

Yazının başında öyküsünü en kalın çizgileriyle verdiğimiz bu katmanın toban kesimi, Cumhuriyetin ilk yıllarında, kendisini emekçi halktan ayıran ameyrardı. Bugün işçi sınıfı ile bütünleşme savaşını veren büro emekçisidir.

Yukarı kesimi ise, Cumhuriyetin ilk yıllarındaki ağabeylerinin dolaylı yoldan üretim aracı sahibi olarak sınıf değişimine başarsına özenerek, çoğunluğu altmış başını bekleten ya politikada, ya da doğrudan doğruya kapitalin emrinde yemli olan meşrebi "kilit adam" meşrebine çok uygun, devlet adamlarından oluşuyor.

Bu meşrebin özelliklerini temel almak, bize aşağıdaki soruları sorma hakkını veriyor. 1947'de, Amerika Birleşik Devletleri'yle ilk yardım anlaşmasına, özellikle 4. maddede "Türkiye Hükümeti, Birleşik Devletler Hükümetinin muvafakatı olmadan," hükme karşı gözü kapalı imzayı basan Dışişleri Bakanı Hasan Saka mıdır? Bürokrasi midir?

1952'de 141 ve 142. maddelerinde beşyüz zım getirilen Demokrat Parti grubunda Aydın'ın toprak ağasının bir kardeşiyle parmaklarını kaldıran, Yargıtay Başkanlığından gelme Halil Özyürek'ler, genel müdürliklerden gelme Samet Ağaoğlu'ları, Sebati Ataman'lar mıdır? Bürokrasi midir?

1955'te Bandung Konferansında, tarihinde ilk Kurtuluş Savaşı verme onurunu saklı tutan Türkiye'nin değil de, sanki ABD Hükümeti'nin temsilcisi gibi konuşan Fatih Rüştü Zorlu mudur? Bürokrasi midir?

1970 döneminde, karantık güçlerin buyruklarını esas duruşta dhiyeyip "devlet terörü"nü göstermekten gelen Başbakan Fehi Melen midir? Bürokrasi midir?

Ve nihayet, buca zaman-der gide gele, IMF'den Cumhuriyet döneminin en devasa faresini duurtan, Maliye Bakanı Müezzinoğlu mudur? Bürokrasi midir?

Yakın tarihinin seçme bürokratiklerin görev ve işlevleri bakımından bu soruları yanıtladığımız yerde, emperyalizmi de suçüstü yakalayabiliriz.

FORUM

Sosyal Demokrasinin 35 saati

Bürokrasi iktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar.

İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar.

İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar.

İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar.

İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar.

İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar. İktisatçıları bunalımdan çıkış yolları üzerine kafa çatlatırlar.

Nejat FIRUZ

Kaybı olmak istemeyen 35 saate indirilmesi istemi, en önemli gündem sendikalist istemler arasında girmektedir. İngiltere'de 57 bin Ford İşçisi 8 haftalık grevleriyle "toplumsal anlaşmayı" kırmış ve "beret" artırlarının yanı sıra 35 saat istemi ni ileri sürmüştür. Federal Almanya'da 45 gün grev yapan 100 bin demir-çelik işçisinin başta gelen istemi 35 saatlik çalışma haftasıydı.

Yazımızın amacı da sorunu aydınlatmaya el almak değil. İşçilerin son derece haklı istemleri karşısında takınılan, yind son derece çarpıcı bir tavıra dik-katı çekmek.

Federal Almanya'daki demir-çelik işçileri 35 saat istemlerini elde edemediler.

Avrupa Parlamentosu seçimleri arifesinde, FAO Şansöyesi Helmut Schmidt'e 35 saat istemi hakkında ne düşündüğü soruldu. Yanıtı aykırı şöyleydi: «Bir sosyal-demokrat olarak 35 saatlik 8 haftasından yansıyan, ama bir Şansöye olarak buna karşıyım».

On yıldır FAO'yu yöneten Sosyal Demokrat Parti SPD'nin Aralık 1978'deki kongresinde de 35 saatlik 8 haftasından yansıyan, ama bir Şansöye olarak buna karşıyım».

SPD sosyal -demokratları, «Bugünün şartları, yarının yatırımları ve öbür gün işçilere yeni iş alanlarının açılması demektir» diyorlardı. 1980 yılında FAO'da işçi sayısının 2 milyona ulaşması bekleniyor.

Willy Brandt aşından sosyalizm sözünü düşürmüştü değil, fakat sosyal-demokrat SPD'nin iktidarı süresince FAO, Batı Avrupa'nın en güçlü emperyalist ülkelerine geldi.

FAO iktidarındaki sosyal-demokratlar, Helsinki Anlaşması'na imzalandılar, fakat silahlanma yarışında önde gidiyorlar.

Demokrasiden söz ederler meslek yasaları uygulamaları, insan haklarından dem vururlar Güney Afrika'nın ırkçı rejimlerine silah satıyorlar, faşizme karşı çıkar azin bir Nazi ekibinin Devlet Başkanlığına getirilmesini engellemiyorlar.

H. Schmidt'in sözleri çok da il ve açık. «Bir başka türlü konuşur, başka türlü yaparız» diyor kısaca. Bu sözlerde sosyal-demokratların tarihî öfke kendini ele veriyor.

Bizim CHP de, kendini kimine göre sosyal-demokrat, kimine göre demokratik sol görüyor.

MO döneminde halkın gözünde umut haline gelen CHP, 1978 başında kendi ağırlığında bir hükümet oluşturmayı başardı. Açıp CHP programını, bir göz atıyorduz.

«Toplu sözleşme yetkisi bakımından anlaşmazlık çıkan durumlarda işçilerin yetkili sendikalarıyla belirlenebilmeleri için yargı gözetiminde referandum hakkı» tanınacaktır (Sayfa 103) denir, durum saptaması adı altında bir üfletici yol yatıyor, fakat sözde sendikaların KİT'lerde cirit atmasına izin veriliyor.

Söz ve davranış arasında var olan çelişkinin aynı biçimde SPD ve CHP için de geçerli olması, SPD Sosyal - Demokrasisi ile CHP Sosyal - Demokrasisini aynı çuvala koymamız için yeterli neden değildir. SPD, FAC tekelci sermayenin kesin bir politik temsilcisi durumundadır ve ileri teknolojiye dayalı korkunç bir arzu - değer sömürüsü ile emperyalist sömürden elde ettiği olanaklara dayanarak, çalışan yığınları —yer yer kırılmaya başlasa bile— sınıf işbirliği kışlatması altında tutmaktadır. Oysa CHP iktidardaki uygulamalarıyla genel olarak tekelci sermayenin değerlerine su taşısa bile, oldukça karmaşık bir yapıya sahiptir.

«Lokavt yetkisi kaldırılacaktır» (Sayfa 103) denir, bu yolda hiç bir girişimde bulunulmaz.

«Kamu görevlilerine de sendikalaşma ve toplu sözleşme hakkı tanınacaktır ve kamu görevlileriyle işçilerin sendika hareketi ri bütünleşmeye özendirilecektir» (Sayfa 99) denir, bu konudaki engelleri kaldırılmaya çalışılmaz.

«Düşünce, anlatım ve eleştiri özgürlüğü ise sınırsız olmalıdır. Özgürlükte özgürlüğü de tüm özgürlüklerin ve hakların sağlanıp korunabilmesi, etkin biçimde kullanılabilmesi ve geliştirilebilmesi, insanlık ve toplum yararına gerçekleştirilebilmesi için zorunludur» (Sayfa 21) denir, ağırlıkta olunan iktidar döneminde 141-142 uygulamaları artar, hatta bu utanç verici eza maddeleri sıkı yönetim suçları içinde mütalaa edilir.

CHP programında daha ne olumlu sözler yoktur ki! Sömürü düzenine son verme hedefi bile yer almıyor.

Faşistlik sıkıyönetim, hatta askeri yönetim istemlerini dile getirirler. Başbakan Ecevit «Sıkıyönetime gerek yok» der, birkaç ay sonra sıkıyönetim ilan edilir. Başbakan Ecevit «Devalüasyon yapılmayacaktır» der, birkaç ay sonra büyük oranlı devalüasyon yapılır.

İMF aktüalitesinin yoğun olduğu şu son günlerde CHP programında şu alıntıya da değinmek den edemeyebiliriz: «Devletin ekonomiyi ve gelişmeyi yön verme olanaklarını kısıbilecek veya Türkiye'nin bağımsızlığını ve egemenliğini olumsuz yönde etkileyecek konularda ve koşullarda sermaye ortaklığı kurmakla veya dış yardım almakla, bu koşullarda dış bağlantılara girmekle kaçınılmazdır» (Sayfa 61).

Schmidt'in dili sürmeştü herhalde. Sosyal-demokrat politikaların özünü tümüyle ıplaklığıyla ele verdi.

Aneak hemen belletelim ki, söz ve davranış arasında varolan bu çelişkinin aynı biçimde SPD ve CHP için de geçerli olması, SPD sosyal-demokrasisi ile CHP sosyal-demokrasisini aynı çuvala koymamız için yeterli neden değildir. SPD, FAC tekelci sermayenin kesin bir politik temsilcisi durumundadır ve ileri teknolojiye dayalı korkunç bir arzu-değer sömürüsü ile emperyalist sömürden elde ettiği olanaklara dayanarak, çalışan yığınları —yer yer kırılmaya başlasa bile— sınıf işbirliği kışlatması altında tutmaktadır. Oysa CHP, iktidardaki uygulamalarıyla genel olarak tekelci sermayenin değerlerine su taşısa bile, oldukça karmaşık bir yapıya sahiptir. Son kurultayın da gösterdiği gibi, CHP içinde bir sol kanadın elledi bir biçimde oluşması söz konusudur. Öte yandan emperyalist egemenlik altında bulunan Türkiye, sadece kendi tarihini değil, aynı zamanda kapitalist sistem içindeki ülkeler arasında da en derin bunalımlardan birini yaşamakta, buna karşı olarak sınıf savaşını sürdürmektedir.

CHP programında bazı ileri istemlerin yer alması, salt toplumsal demagoji ürünü olarak açıklanamaz. Yığınlar malolan bu istemlerin yaşama geçirilebilmesi, bunalımdan çıkış yoluyla çok yakından bağlantılı olmak zorundadır ve CHP içinde tutarlılık sinavına hazırlanan demokratların tavırları önemlidir. Öte yandan, bunalımın derinleşmesi koşullarında sosyal-demokrasinin umut olma görüntüsü kaybolmaya ydık tutsa da, bu akim işçi ve emekçi kitleleri üzerinde var olan etkisinin kolaylıkla ve kendiliğinden ortadan kalkacağını sanmak yanlış.

Yorum

OYA BAYDAR

Kocaeli'nden, Mersin'den...

ÖNCEKİ günden beri, çalışma hakları ellerinden alınmak istenen Soda İşçileri Mersin'den Ankara'ya doğru yürüyorlar... Bugün Kocaeli'de Demokratik Hak ve Özgürlükleri Korumak ve Geliştirmek için Savaşım Mitingi yapılıyor... Yarı, yurtdışının bir başka yerinde, işçiler, emekçiler, demokratlar, ileriler, devrimciler, demokratik hakları için, ekonomik hakları için, gasepdimke istenen insanca yaşama hakları için sokaklara, meydanlara akacaklar. Edirne'den Van'a, Kocaeli'den Mersin'e, yığınların, uzun sürer hareketleri, bekleyiş içinde kalamayacaklarını görmek gerek. Çünkü artık buçuk kemeğe dayanılmaz. Çünkü artık ne sahte umutlar, ne vadeler ve hatta ne de terör ve başka işsizlik, çölgü, güvensizlikte karşı karşıya olan emekçi halkı uyutabilecek güce değıldir.

BUGÜN Kocaeli'de, İzmit ve çevresinde işçiler, köylüler, gençler, kadınlar, ileriler, yurtseverler, tüm emekçiler, emperyalizme, faşist tehdide, tekelin sömürü ve baskısına karşı, işsizliğe, hayat pahalılığına, demokratik özgürlüklerin kısıtlanmasına dur demek için, özgürlüklerin korunması için toplanıyorlar. Sessiz 40 milyon ses, istemleri tüm Türkiye emekçilerinin haklı istemleri olacaktır. Bir yandan Ankara'da transfer pazarlığı sürerken, bir yandan üç beş kelle farkı üzerine temellendirilmeye çalışılan Türkiye'nin kaderi en çirkin pazarlığın konusu olurken, bir yandan emperyalizm ve ortaklar Türkiye emekçi halkı üzerinde karmakarışık ama hepsi aynı sömürü amacına hizmet eden kumarlar oynarken, bugün Kocaeli'de gürbüz ve ylgıt bir ses, gerçekleri dile getirecek, çözüm yolunu gösterecek, tüm Türkiye emekçi halkını bu çözüm etrafından kenetlenmeye çağıracaktır. Bu ses küçümseyenler azımsayanlar olacaktır. Ama unutulmaması gereken, tarihin okşının mut loka opanak göstereceği gerçek, bu sesin yarınları aydınlatdığı, yarı haber verdiğidir.

Bu ses, işçi sınıfının; tüm emekçi sınıfların ve demokrasî güçlerinin korusuyla, bütünüyle gülen sesidir. Bu ses, Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin, ve işçi sınıfı öncülüğünde tüm emek ve demokrasî güçlerinin, iktidar sorununu kelle hesaplarını, utanç verici politik dengelere bağladığı bir dönemde Türkiye sorunlarına gerçek çözüm getirecek bir, iktidar için ortaya sürdüğü seçeneğin sesidir.

ŞİMDİ sorun, bu sese kulak vermek, bu sesin yol göstericiliğini benimsemek, yığınların bu sesle daha gör ve daha yaygın duymasını sağlamak, bu ses etrafındaki örgütlenmeyi güçlendirmek, bir, Sorun budur ve çözüm budur. Çünkü artık, geçici çözümlerin, işçi sınıfı dışı çözümlerin işçilerin pazarı umudundan da daha çabuk çıktığı açıkça görülmektedir.

TÜRKİYE emekçi halkı, yığınlar, çözüm yolunu bekliyor. Çözüm yolu gösterilmiştir, gösterilmektedir. Tek doğru ve gerçek çözüm işçi sınıfı ve onun örgütü gücü göstermektedir. Tek çözüm, işçi sınıfı öncülüğünde, ilerlet demokratik güçlerin getireceği çözümdür. Geçici formüller, oyalanmalar ve dayatmalar ne olursa olsun, eninde sonunda güdüme gelecek seçenecek ve iktidar biçimi budur.

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Demirel'in partisine transfer etmek istediği başmısı bakanın soyadı. 2) Araştırma veya Biretim Kurumu — Ters, Gülmü'nün simgesi. 3) Ters, Bir erkek adı — İhtime (es ki dil). 4) Gazinoda müsterleri, oyalayıcı numaralar. 5) Sodyum'un simgesi — Devrim öncesinde Rus hükümdarlarına verilen ad. 6) Sürekli, sonsuz. 7) Temel tarım aracı — Yürük. 8) Eslenme (çözü). 9) Ters, açık, meydana — Zengin. 10) Ters, Bir kentin bölünmüş sayıydı parçalandı herbiri.

YUKARDAN AŞAĞI: 1) «Karasevda» anlamındaki Yunanca kökenli sözcük. 2) Ters, Yunanistan'ın başkenti — Bir soru. 3) Ters, klasik Türk müziğinde bir makam — Bir çeşit kap. 4) Ters, kapamaç kap — Ters, bir kasnaga gerilmiş gözenekli kumaş. 5) Ters, yabancılıkçılığın başına getirilen olumsuzluk takısı — Bir hayvan — İhtime (es ki dil). 6) Bir hayvan — Stronçiyum'un simgesi — Ters, beyaz. 7) Az — Bir sayın üzerine bir nisan basmaya yarayan alet. 8) Argoda «Al-lahısarlarık». 9) Ters, Batı müziğinde bir çalgı — Bir diş macunu (tekel). 10) Kuru, sıkı — Ters, Şili İhtilali Sol Hareketi'nin simgesi.

DÜNKÜ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ:

SOLDAN SAĞA: 1) sosyalist. 2) Oto — Tabla. 3) Reyon — İhtim. 4) Ulamak — Ah. 5) Tike — Tiz. 6) İK — İye. 7) Uha — atina. 8) Ramazan — Te. 9 — MTA — enAT. 10) Kefen — Ye.

YUKARDAN AŞAĞI: 1) Soruşturma. 2) Otel — İhtim. 3) Soyutlamak. 4) omik. 5) otinK — azeF. 6) La — Kestane. 7) Obl — İhtim. 8) Je-latin. 9) İhtiyat. 10) Ad — Semere.

Okurlardan Politika'ya

TÖB-DER Sorun

Demokratik kitle örgütlerinin yasalar çerçevesinde işlevlerini sağlamak, yine o demokratik kitle örgütlerinin tabanının birticil görevidir. Böyle olmasaydı, demokratik yerine anti-demokratik demek zorunluluğu doğardı.

Neden böyle bir mantıksal hareketle konuya girdiğimiz, TÖB-DER Genel Yönetim Kurulu adına şubelere genelle gönderen Genel Başkan Gazioğlu'nun yazısını okuyan her ilerlet-yurtsever öğretmen arkadaşım az-çok anlamıştır.

Genel Başkan Gazioğlu, 2.6.1979 tarih ve 1772 sayılı Başkanlık genelgesiyle şöyle demektedir: «Her ne sürüleli olursa olsun, öndenti gönderenlerin mazeteleri kabul edilmeyecek ya delege saptaması, Genel Merkez'e gönderilen öndenti payı üzerinde yapılacaktır... Öndentileri Genel Merkez muhasebesine girmeyen şubelerin öndentileri kabul edilmeyecektir».

Basit bir yaklaşımla baktığımız zaman, bunun gayet doğal, hem de tüzel gereği olduğunu kabul ederiz. Oysa, gerçekçi bir yaklaşımla bu, özüde, TÖB-DER üyelerinin gerçek değerlerinin Genel Merkez'e yatırılan ödenti kadar olduğunu üstü örtülü söylemişlerdir.

Örgütüne üye olan tüm üye arkadaşların bildiği gibi, 4. Olağan Kongreden sonra örgütümüz bir takım saransılar geçirmiş. 4. Olağan Kongre mahkemelerde sonuçlanmıştır. Belirli-yetli yargı kararı ise, Yargıtay'dan çıkan karardır.

dir. Düşünelim: Yargıtay'dan karar çıkmaya kadar aylık ödentisini 10 TL. üzerinden ödeyen bir şube —ki bu tasarrufunda baktığımızda — Yargıtay kararından sonra 25 TL. ödesse, bu şubenin öndenti birikimi Gazioğlu'nun istemine göre eksik olacağından, sözgelimi iki delegeye sahip bir şubenin Genel Merkez'e ödenti ödenti birikimi gereğince bir delegeyi bir delegeci sayılabılır. Ve bu demektir ki: İki delegeci olan bir şubenin Olağanüstü Kongreye —eğer genelgedeki diğer koşullar uygun düşerse— bir delegeci gidebilecektir.

Bu oyun, aslında Gazioğlu ve yandaşları'nın; «benden olmayanın hiç birisini Olağanüstü Kongreye almaya» demeye cesaret edememesinin sinisi bir biçimdir. Kökleri, bittik-kim ittifak ve kongre için oynanmaya aldıkları yönetimi, Olağanüstü Kongrede sunulacak gündem maddesi değişikliği önerisiyle, doğabilecek yeni gelişmelerle kaybedeceklerinden kaynaklanmaktadır. Ama ne akl, korkmanın toplumsal ilerleme süreci içinde hiçbir zaman kimseye yengil verildiği görülmüştür.

Bunu bildiği için Gazioğlu ve yandaşları, Olağanüstü Kongreye kendi skillerinde bir takım kısıtlamalar koymak istemektedirler. Hem de «örgütsel varlığımızın yasatılması» için. Eğer bugün, örgütümüzün örgütsel varlığı tehlikeye girmişse bu durumdan yakınlar bunun sorumlusudur.

Sandinist'ler Rivas'ı da ele geçirdi

VANCE, ULUSLARARASI KUVVETLERİN NIKARAGUA'YA GÖNDERİLMESİNİ İSTEDİ

birdakika

AMERİKA'da California eyaletinde çıkan bir gazetedeki şöyle bir ilân yer aldı: «Santi 20 dolara kosalann açılması konusunda uzman iki profesyonel hürs arıyoruz. Gösterilen kosalı açacak olanlara da ayrıca büyük bir ödül verilecektir.» İlânda verilen adrese başvuranlar, ilânı verenin kosa yapması bir şirket olduğunu, şirketin de kosalının direme gücünü öğrenebileceğini söylediler.

Dış Haberler Servisi — Nikaragua'da Sandinist Cephe, öngördüğü süre içinde Rivas kentini ele geçirdi. Leon kentinde olduğu gibi yerel bir hükümet kuruldu. Managua'daki çarpışmaların bütün şiddetiyle sürdüğü açıklandı.

Bu arada Amerikan Devletleri Örgütü toplantısında konuşan ABD Dışişleri Bakanı Vance, Somoza hükümetinin değiştirilmesini, kurulacak olan burjuva hükümetinin de ABD'nin Nikaragua'ya göndereceği uluslararası askeri kuvvetlerin korunmasını istedi. Toplantıda Meksika, ABD'yi Nikaragua'nın işlerine karışmakla suçladı ve soruna uluslararası boyutlar kazandırıp Amerikan Devletleri Örgütü'nün yapısını değiştirmeye yetenekli suçladı.

Bu arada ABD Kongresinde yapılan gizli oturumda, Nikaragua Devrimine müdahale edilememesi halinde, Pa-

nama Kanalı anlaşmasının da tehlikeye gireceği ve Kanalı ABD'nin elinden tamamen çıkacağı görüldü.

ABD, hassas bölgeler için "Yıldırım Ordusu" kuruyor

Washington (A.A.) — ABD'nin Basra Körfezi ya da dünyanın herhangi bir kesiminde meydana gelecek olaylara anında müdahale edilebilmesi için 110 bin kişilik bir «Yıldırım Ordusu» kurmayı planladığı, NATO'nun Avrupa'daki kuvvetlerinin yeni Başkomutanı General Bernard Rodgers tarafından açıklandı.

Gen. Rodgers, kurulacak olan ordunun, gereken yerde büyük bir hızla ulaştırılacağını ve kendi olanaklarıyla 60 gün süreyle burada tutunabileceğini söyledi.

Kuvvet indiriminden kaçınan NATO eleştirildi

Dış Haberler Servisi — Orta Avrupa'da dengeli kuvvet indirimi görüşmeleri konusunda bir açıklama yapan Macar delegesi Zoltan Fodor, NATO ülkelerini indirimden kaçınmak, tam tersine, dengeli taleplerde bulunarak askeri üstünlük peşinde koşmakla suçladı. Varşova Anlaşması ülkeleri adına Viyana'da süren görüşmelerde söz alan Fodor, SALT-2 anlaşmasının imzalanmasından sonra Avrupa'da güç ve silah indirimini konusundaki yeni aşamaları varılmak için gerekli olanakların sağlandığını da belirtti.

207. oturumda konuşan Macaristan delegesi, NATO'nun sürekli olarak Viyana görüşmelerini baltaladığını, bu tutumunun vazgeçmesi gerektiğini de sözlerine ekledi.

Bilindiği gibi Viyana görüşmelerine Türkiye de NATO safında katılıyor.

Vietnam, göçmenler için yeniden uluslararası bir konferans önerdi

WALDHEIM, KONUYLA İLGİLİ OLARAK TÜRKİYE'YE MEKTUP GÖNDERDİ

Dış Haberler Servisi — Vietnam Dışişleri Bakanlığı bir bildiri yayımlayarak, ABD emperyalizmiyle yaşıyorsa Pekin politikasının sonucu Güneydoğu Asya'da ortaya çıkan göçmenler sorununu uluslararası bir konferansla çözümlenmesini önerdi. Vietnam'dan olduğu gibi, Laos ve Kamboçya'dan da insanların emperyalizmin ve Maoistlerin saldırılarına uğrayarak hayatlarını kaybedtiklerini, bu insanların bulundukları ülkelerin sorumluluğunu üstlenmesini istediği de kaydedildi.

Vietnam, 30 Mayıs 1979 tarihinde Birleşmiş Milletler Göçmen Komisyonuyla bir anlaşma imzaladığını, çalışmalarını sürdürdüğünü ve uluslararası konferansın en kısa zamanda toplanması gerektiğini de kaydetti. Öte yandan Türkiye Di-

şişleri Bakanlığına Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim bazı diğer ülkelere olduğu gibi, Türkiye'ye de bir mektup gönderdi. Vietnam'dan göçenlerin Türkiye'ye yerleştirilmeleri olanagının bulunup bulunmadığı sorulduğu öğrenildi. Waldheim'in mektubunda, ayrıca Birleşmiş Milletler Göçmen Yüksek Komiserliğine, Türkiye tarafından yapılan yardım arttırılması olanagının bulunup bulunmadığının belirlenmesini istediği de kaydedildi.

Disişleri Bakanlığında yakın çevreler, Türkiye'nin Vietnamlı «göçmenlerin» bir kısmının Türkiye'ye yerleştirilmesi önerisine olumlu yanıt vermesi olanagının zayıf bulunduğunu ifade ettiler.

Bu arada, Disişleri Bakanlığında Malezya hükümeti adına bir mektup gönderildiği ve bu mektupla, son günlerde basında yer alan Malezya'nın Vietnamlı göçmenlere ates açacağı bildirildiği, bunların gemilerinin batırılarak ölüme terk edilecekleri yolundaki haberlerin doğru olmadığını kaydedildiği belirtildi.

Pakistanlı bir bilim adamının uranyum zenginleştirme planlarını çalması panik yarattı

Lahey, (ANKA) — Hollanda'daki «Almeo» nükleer santralına bağlı bir kuruluştaki bir Pakistanlı bilim adamının, uranyum zenginleştirme yöntemleri ile ilgili planları yakın ortadan kaybolmasının, Hollanda ve İsrail'de panik yarattığı bildiriliyor.

«Ureco» adlı Federal Alman - İngiliz - Hollanda konsorsiyumunda 1973 yılından beri çalışan Metalurjist Dr. Abdül Kadir Han adlı bilim adamı, gizli planlarla birlikte ortadan kaybolması üzerine İsrail Başbakanı Menahem Begin'in Hollanda Başbakanı Andreas Van Agta'ya bir mesaj göndererek, hırsızlık olayının Arap ülkelerinin atom bombası yapmaları na yol açabileceğini kaygı duyduğunu belirtti.

Mitterand Avrupa Parlamentosu üyeliginden istifa etti

Dış Haberler Servisi — Fransız Sosyalist Partisi Başkanı Mitterand Avrupa Parlamentosundan istifa etti. Mitterand'ın hükümetin sosyalist partinin bir sandalyesini Sağlık Bakanı liderliğindeki Giscard istisna ve verilmesini protesto etmek için istifa ettiği bildirildi.

Skylab'ın rota değiştirebilmesi için çalışmalar yapılıyor

Washington, (ANKA) — Uçay laboratuvarı «Skylab»ın 16 Temmuz günü dünyaya düşüşü sırasında, rotasını değiştirilerek boş alanlara düşmesini sağlamak amacı ile ABD'deki uzay merkezlerinde çalışmalar yapıldığı bildirildi.

DDKF, dünya kadınlarını Lübnan kadınlarıyla dayanışmaya çağırdı

Dış Haberler Servisi — Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu tüm dünya kadınlarını Lübnan kadınları ve halkıyla dayanışmaya çağırdı. Dünya Barış Konseyi tarafından ilan edilen 15 Haziran Lübnan halkıyla dayanışma günü nedeniyle Berlin'de yayınlanan çağrıda dünyadaki bütün demokratik kadın örgütlerinin ve barış sever kadınların Lübnan kadınları ile daha aktif dayanışma içinde bulunmaları istendi.

Zaire'deki "Afrika Birliği" geri çekiliyor

Dış Haberler Servisi — Geçtiğimiz yıl kanlı olayların ortaya çıkmasının ardından Zaire'nin Saba bölgesine yerleştirilen ve bazı Afrika ülkelerinin askerlerinden oluşan, «Afrika Ülkeleri Müdahale Birliği»nin 2500 kişilik bir Zaire birliği ile değiştirileceği bildirildi.

Arjantin'de 2665 kişi kayıp

Londra (ANKA) — Uluslararası Af Örgütü, 1974 yılından sonra gerçekleştirilen darbeden sonra Arjantin'de 2665 kişinin ortadan kaybolduğunu açıkladı. Uluslararası Af Örgütü, Arjantin'de kaybolanlar arasında Doğu ve Batı Avrupa, ABD, Küba ve Venezuela vatandaşlarının da bulunduğunu belirtmiştir.

ILAN İstanbul Asliye 4. Hukuk Hakimliğinden

978/497 E. 979/222 K. Davacı Mustafa Atay vekili Av. Adil Soyler, Av. Yılmaz Kızıllı tarafından Gaziantep Kollajep 2 sokak No. 5 de mukim Tülay Atay aleyhine açılan boşanma davasının yapılan duruşması sonunda: Gaziantep Yabancı mahallisi 14-04 cilt 23 sayfa 135 ciltte nüfusa kayıtlı Mustafa Atay ile Tülay Atay'ın boşanmalarına, çocukların velayetinin babaya tevdiine, temyiz kabil olmak üzere 2.5.1979 tarihinde karar verilmiştir. Hüküm özetinin İstanbul ve Gaziantep'te çıkan gazeteler vasıtası ile neşir olunarak yayım tarihinden 15 gün sonra tebliğ edilmiş sayıları kanun süresi içinde temyiz edilmediği takdirde hükmün kesinleştiğinden ilam yerine geçerli olmak üzere ilan duyurulur. (Basın: 4714) — 1703

olaylar ve gerçekler

A.BİLGE DİCLELİ

TRT Afganistan'dan neden söz etmiyor?

SAĞ basın Afganistan konusuna iyice taktı. «Müslümanlar ayaklanıyor» diyor. Sağ basının diğer kolu olan macocu basın, haritaları, asker sayılarıyla bilgiler vererek, «Müslümanlar ayaklanıyor» demese bile, «Rus usuklarına karşı halk yürüyor» diyor. Sağ basın bir de TRT'ye yüklenmek için, «TRT Afganistan'da olup bitenleri neden yansıtmıyor» diye kızıyor.

AFGANİSTAN'da olanı biteni kısaca özetlemeden önce, TRT'nin neden Afganistan'dan söz etmediğini kısaca belirtelim. Nesi söz etsin? CIA, Pekin, MO-SAD, Sedat, SAV, N. Ziya Ü. Hak İşbirliği sonucu çizilen haritaları, yansıtsın? Afganistan Devrimi'ne karşı düzenlenen ve Afganistan'ın emekçileri tarafından mükemmel edilen sahte haçlı seferlerini mi göklere çıkarsın? Bir de inandırıcı olmak diye bir şey vardır. Emperyalizmin ve Pekin yönetiminin önderliğindeki, bölgedeki tüm gericilerin desteğindeki anti-faşist hareketinin elle tutulur yanı mı var?

«SEKSEN bin Afgan askeri öldürdü» diye ilan ettiler. Araştırdık. Afganistan'ın bugünkü ordusu yaklaşık seksen bin kişi.

«KANDAHAR'ı ele geçirdik» diye haritalar yayınladılar. Daha geçen gün Devlet Başkanı Taraki Kandahar'da toprak ve tarım reformunun ikinci aşamasını başlattı, bu bölgedeki feodal toprak ağalarının tahakkümüne son verdi. «Taraki kışlada yaşıyor, hükümet kaçtı» manşetleri çıktılar. Bir de baktık ki Afganistan halkı, emperyalizmin, macocu Pekin yönetiminin ve bölgedeki tüm gerici güçlerinin karşısına çıkıyor, üstüste yığılmal gösteriler düzenliyor. Bütün bu gösterilerde Taraki ve hükümet üyeleri yer alıyor.

TRT ne yapsın? Bütün bu zirvaları, olmayan olayları olumsu gibi mi gösterebilir?

BU için bir yanı. Diğer yanına gelince.

NEREDE emperyalizmin tahakkümü son bulsa, ya da son bulmaya yüz tutsa, mutlaka ortaya ilişkin yalan makineleri çalıştırılır. Kamuoyunun yanlış bilgilenebilmesi için olağanüstü çaba harcanır. Dahası, emperyalizmin ekonomik, politik, askeri sömürüne karşı kazanılan başarılar, mutlaka «Rus usukluğu» olarak nitelendirilir. Sovyetler Birliği'nin ezilen halkları, gelişmekte olan ülkelere, anti-emperyalist savaşına dayanışması korogun dostluğu yapması karalamaya çalışılır. İşte Afganistan'da da olan biten budur.

GELELİM emperyalizmin Afganistan için düşündüklerine. NATO müttefik kuvvetleri eski komutanı Aleksandr Halig, görevinden ayrılmadan kısa bir süre önce Belçika'nın Le Sol gazetesine yazdığı yazıda şöyle diyor: «Atlantik Paktı, Afganistan'daki, Güney Yemen'deki ve Etiyopya'daki gelişmeleri durdurmak, bu arada Suudi Arabistan gibi üçüncü dünya ülkelerini desteklemek niyetindedir.»

PAKİSTAN'ı Afganistan üzerine kışkırtma cabaları, İran ile Afganistan Devrimi'ni birbirine düşürme gayretleri, Halig'in bu açıklamasını yeteri kadar kanıtlıyor.

SAĞ basının «müslümanlar ayaklanıyor» feryatlarını da ağıda çıkarmak gerek. Bizim bildiğimiz kadarcıca müslümanlık mezhepler arasında çatışma çıkarmak, mezhepleri birbirine düşürmek marifet sayılmaz. Sünniler Şii'leri birbirine düşürmek, bundan yararlanmak, yalnızca gelişmekte olan ülkelere göz diken, onları ekonomik, politik ve askeri yoldan doğrultusunda kullanmak isteyen emperyalizmin ve macocaların işidir. Bu bakımdan ulan makinesinin çeşitli aletleri, kendilerine «müslüman» «macocu» «insan hakları savunucusu» yada «tarafsız» deseler, emperyalizmin ulusal kurtuluş hareketine karşı düzenlediği aynı haçlı seferinin ölüm mizkeci yardakları ardaletlerdir.

PEKİ, TRT neden bütün bunlardan söz etmiyor dersiniz?

ILAN

İstanbul 4. İcra Memurluğundan:

973/13658 Mahkuz olup satılmasına karar verilen 40.000,00 lirası değerinde 23 66 23 abonman numaralı telefonun ilana hakkının açık artırması 28.6.1979 günü saat 12.15 - 12.30 arası İstanbul Belediyesi Mezar Müdürlüğü Kapah Çarşı satış salonunda yapılacaktır. O gün mahzuza verilen değer muhammen kıymetinin % 75 ni bulmadığı veya müşteri çıkmadığı takdirde 29.6.1979 günü aynı yer ve saatte ikinci satış yapılacaktır. En çok artırana peşin para ile satılacaktır. İhale karar pulu ile delilîyenin alıcıya alt bulunduğu ilan olunur. (Basın: 4705) — 1700

ILAN

Karful 3. Asliye Hukuk Hakimliğinden

1978/1200 Davacılar Teoman Gürsoy, Recep Yılmaz vekilleri Avukat Arif Özengiz ve Avukat Ülkü Çeyşakar tarafından davalılar Nevin Gürçay ve arkadaşları aleyhine ikame olunan iduimli geçit hakkı davasının yapılan açık duruşmaları sırasında: Davahardan Nevin Gürçay, Turan Akkoyunlu, M. Nahi Sındırac, Mehmet Taşkın, Şerif Öner, Çayır Öner, Hacı Öner, Zeynel Öner, Zafer Öner, Cemil Cahit Hakarar, Mehmet Hakarar, Metin Hakarar, Temel Taşkın, Tahsin Öçer, Halil Öbek adresleri meçhul olduğundan ilanen tebliğat yapılmasına mahkemeye karar verildiğinden karar gereğince yukarıda isimleri yazılı bulunan davalıların duruşmasını bırakıldığı 27.6.1979 günü saat 10.10 Karful 3. Asliye Hukuk Mahkemesinde hazır bulunması veya vekil tayin ettirmesi tebliğat yerine kaım olmak üzere ilanen tebliğ olunur. (Basın: 4717) — 1701

Tugayyolu Kültür Dayanışma Derneği Tüzüğü

(Düünden devam.)

Bunun için: A — Açık oturum, konferans, seminer, genel tartışma ve diğer eğitim toplantıları düzenler.

B — Okuma yazma bilimsiyenler için gerekirse kurslar açar.

C — Yararlı olacağını sandığı film ve tiyatro oyunlarını halkın görmesini sağlamaya çalışır.

M. 3 — Dernek politika ile uğraşmaz.

M. 5 — Derneğe üye olma koşulları:

A — T.C. vatandaşı olmak.

B — Onsekiz yaşını bitirmiş olmak.

C — Yüz kızartıcı suç veya cinayetten mahkumiyet almamış olmak.

B — Din, dil, ırk, mezhep ve cinsiyet farkı gözetmemek.

F — Derneğe aldatarak en çok 200 lira ödemeyi kabul etmek.

M. 5 — Üyelik için yapıla nüdracaatlar dernek yönetim kurulu tarafından en geç bir ay içinde cevaplandırılır.

M. 6 — Dernek üyeliğinden çıkma veya çıkarılma:

A — Her üye istediği zaman yazılı bir bildirimle istifa etliğini bildirerek üyelikten çıkabilir.

B — Tüzüğe aykırı bulunmaları.

C — Dernek organlarına kendine verilen görevleri yapmaymaları.

D — Özel şart ve bahanelerle derneğin faaliyetlerini kısıt ettilerinde bulunmaları genel kurul kararı ile üyelikten çıkarılır.

M. 7 — DERNEK ORGANLARI:

A — Genel Kurul.

B — Yönetim Kurulu.

C — Denetim Kurulu.

M. 8 — Genel Kurul derneğin bütün üyelerinden (asli üyeler) oluşur.

M. 9 — Dernek Genel Kurulu iki yılda bir Ocak ayında toplanır, ayrıca Yönetim Kurulu veya Denetim Kurulu, keza dernek üyelerinin 5'de birinin isteği ile olağanüstü toplantıya gidebilir.

Denetleme Kurulu veya 5'de bir üyenin isteği ile Yönetim Kurulu, Genel Kurulu bir ay içinde çağırılmazsa toplantı isteyen üyelerden birinin nüdracaatı ile mahalli Sulh Hukuk hakimini üyelerden 3 kişiyi Genel Kurul toplantıya memur eder.

M. 10 — GENEL KURULU ÇAĞRI USULÜ:

Yönetim Kurulu Genel Kurula katılma hakkı olan üyelerin bir listesini yapar an az on gün önceden toplantı yeri, toplantı gündemi günü ve saatini bildiren ilanı iki gazetede yayımlar, genel kurula çağrı yapar, ayrıca durum mahallin en büyük mültiye amirine yazılı bildirir. Toplantı geri bırakıldığı takdirde üyeler ikinci toplantı tarihinden en az beş gün önceden geri bırakılma sebepleriyle, toplantının günü, saati, yeri ve gündemi gazeteye ilan edilerek yeniden çağrılır ve durum mahalli mülti amire yazılı bildirilir. Genel Kurul toplantısının birden fazla geri bırakılması caiz değildir.

M. 11 — Genel Kurul toplantısı dernek merkezinde yapılır.

M. 12 — Genel Kurul, katılma hakkı olan üyelerin en az yarısından bir fazlasıyla toplanır, ilk toplantıda yeter sayı sağlanamazsa 2. ci toplantıda çoğunluk aranmaz, ancak bu 2. ci toplantıya iştirak eden üye sayısı, Yönetim ve Denetim Kurullarının üye toplamının 2 katından aşağı olamaz.

M. 13 — TOPLANTININ YAPILIŞ USULÜ:

Dernek Genel Kurulu ilan edildiği şekilde aynı gün ve saatte dernek merkezinde toplanır, her üye listede isminin karşısına imzalarak içeri girer 12. ci maddede belirtilen yeter sayı sağlanmazsa toplantı Yönetim Kurulu başkanı veya görevlendirileceği Yönetim Kurulu üyelerinden biri tarafından açılır.

Hükümet komisyonlarının gelmemiş olması toplantının tehliki gerektirmez. Açılış müteakip toplantıyı idare etmek üzere bir başkan, başkan vekili ve yeteri kadar kâtip seçilir.

Toplantının yönetimi Genel Kurul başkanınca yapılır, kâtipler toplantı tutanağını düzenler, başkanla birlikte imzalar. Toplantı sonunda bütün tutanak ve belgeler Yönetim Kuruluna verilir.

M. 14 — TOPLANTIDA GÖRÜLECEK HUSUSLAR: Genel Kurul toplantısında yalnız gündemdeki maddeler görüşülür. Ancak 10'da bir üyenin isteği ile başka konular gündeme getirilebilir.

M. 15 — GENEL KURULUN GÖREV VE YETKİLERİ:

A — Dernek organlarının seçimi.

B — Dernek tüzüğüne değiştirilmesini (gerekirse).

C — Yönetim ve Denetleme Kurulu raporlarının görüşülmesi, Yönetim Kurulunun ibrası.

D — Bütçenin görüşülüp karara bağlanması.

E — Derneğe lüzumlu malların alınıp veya satılması hususunda Yönetim Kuruluna yetki vermesi.

F — Derneğin bir federasyona bağlanması (gerekirse).

F — Derneğin feshi.

G — Mevzuatta Genel Kurula yapılması belirtilen diğer hususlar.

M. 16 — YÖNETİM KURULU VE GÖREVLERİ: Yönetim Kurulu 3 asil 3 yedek üyeden oluşur, Genel Kurula seçilir.

Yönetim Kurulu aşağıdaki hususları yerine getirir:

a — Derneği temsil etmek.

b — Derneğin gelir gider hesaplarını tutmak.

c — Dernek tüzüğüne kendilerine verdiği diğer işleri yapmak.

M. 17 — Yönetim Kurulu üye sayısı boşalmalar nedeniyle üye yedeklerinin de getirilmesinden sonra üye tam sayısının yarısından aşağı düşerse bir ay içinde Genel Kurul toplantıya çağırır.

M. 18 — DENETLEME KURULU VE GÖREVLERİ: Denetim Kurulu 3 asil 3 yedek üyeden oluşur ve Genel Kurula seçilir. Yönetim Kuruluna tutulan defterler ve hesapları inceleme ve önderler bulur.

Genel Kurul toplantılarında, Yönetim Kurulu uygulamaları, parasal durum üzerine eleştirilerini ve görüşlerini bir bildirimle dile getirir.

M. 19 — DERNEK GELİRLERİ:

a — Üyece taahhüt edilen aidatlar 10 liradan 200 liraya kadar.

b — Derneğe tertiplenen eğlence, münasire ve gecelerden.

c — Bağış ve yardımlardan oluşur.

M. 20 — YÖNETİM KURULUNCA TUTULMASI GEREKEN DEFTERLER:

a — Üye kayıt defteri (Noter tasdikli).

b — Karar defteri.

c — Gelen gider evrak defteri.

d — Gelir gider kayıt defteri.

e — Kesin hesap ve bilanço defteri.

f — Dernek gelirleri için kullanılan dipkoçanlı makbuzaların saklanması.

M. 21 — DERNEĞİN FESHİ:

Dernek Genel Kurulu en az 3 te iki çoğunlukla feshi kararı alabilir, ilk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa 2. ci toplantıda hazır bulunan üyelerin 3 te 2 çoğunluğu ile yine feshi kararı alınabilir, genel kurula çağrı şekli Madde 10 daki gibi yapılır.

Genel Kurul feshi kararı aldığı zaman derneğin mal ve paralarının tasfiyesi için 5 üyeden oluşan bir tasfiye kurulu seçer. Derneğin her türlü mal ve parası ile evrak defterlerinin kurula teslim edilmesi, tasfiye sonunda mal ve paraların hangi kuruluşa teslim edileceğini karara bağlar.

M. 22 — TASFIYE KURULU:

Tasfiye kurulu kendi aralarında bir başkan ve bir yazman seçer, derneğin bütün para ve mal alacak ve borçlarının dökümünü yapar, derneği temsile, bütün para ve mallarını yönetime yetkili olarak dernek alacaklarını toplar, borçlarını öder, tasfiye sonunda geri kalan varlığını genel kurula belirtilen kuruluşa teslim eder.

Dernek mahkeme kanalı ile kapatılmışsa bütün para ve mal varlığı hazineye kalır.

M. 23 — Genel Kurula feshi kararı verilmesi üzerine yönetim kurulu durumu en geç 5 gün içinde mahallin en büyük mülti amirine bildirir.

M. 24 — İNFİSAH:

Dernekler aç iline düşmüş veya yönetim kurulunun tüzük gereğince kurulmasına imkân kalmadığı, yahut 12 ci maddedeki yeter sayının bulunamaması sebebiyle tüzükte 2 olağan genel kurul toplantısının yapılmadığı hallerde infisah eder. İnfisah halinin tesbiti dernek merkezinin bulunduğu yerin en büyük mültiye amirinin kararı ile olur.

M. 25 — Dernek Yönetim Kurulu ve bütün üyeler çalışmalarında 1930 sayılı dernekler yasasını göz önünde bulunduracaklardır.

(Devamı 7 ci Sayfada)

DÜNYA BASININDAN SEÇMELER

NATO'nun güney kanadındaki çallıklar genişliyor

Paris'te Arapça olarak yayınlanmakta olan El-Vatan El-Arabi haftalık dergisi Türkiye ile ilgili uzun bir inceleme-araştırma yazısı yayınladı. Yazıda Türkiye'nin geçmiş ve şimdiki durumuyla ilgili bilgiler vardı. Yazıda ayrıca Ecevit ve Demirel'in biyografisi ve kişilikleri ile ilgili bilgilere yer verildi. Ağadokki yazı dergide yayınlanan yazının özetidir.

EL-VATAN EL-ARABI

● Haftalık dergi

● Paris'te Arapça yayınlanır

Şimdi sıra Türkiye'ye geldi...

İslam Güvenlik kuşağı çözülüyor. Afganistan bors renkli çerçeveyi aşarak kuzl çizginin ötesine geçti. Pakistan'da askerler Butto'yu idam etti, İran'da Ayetullahlar Pehlevi ailesini söküp attı ama geçiş sürecinin sorularıyla pen-geleşiyorlar. Ve şimdi sıra Türkiye'ye geldi.

Türkiye'de Atatürkçü demokrasiye darbeler indiriliyor. Asırı sol, terörü yöntem olarak benimsemiş, asırı sağ da kanlı biçimde yanıt veriyor. Ecevit de iki yüzlü davranıp manevralar yapıyor. Moskova'ya Washington'a tehdit ediyor. Washington'a da Araplarla içteki çöküntüyü durdurmak için de herkesi askersel müdahaleyle korkutuyor.

1 Ocak 1973'de Bülent Ecevit'in baş bakan olmasından sonra Türkiye'de gelişen olayları izleyenler Ecevit'in iktidardaki günlerinin sayılı olduğunu söylemeye başladılar. Buna karşın Cumhuriyet Halk Partisi lideri kendisini her zaman rügarların tehlikesinde bırakacak az bir çoğunluğa dayanarak 13 aydır Çankaya'da Başbakanlık koltuğunda oturmaktadır. Hem de ezeli düşman Adalet Partisi lideri Süleyman Demirel'in rahmeti altında.

Ecevit'in olağanüstü koşullarda iktidarda kalabilmesi onun politik oyunları ve çelişkileri kullanmasını çok iyi bildiğini göstermektedir. Şiir ve edebiyatta olduğu kadar.

Geçenlerde Sıkıyönetimin uzatılmasını gören Millî Güvenlik Kurulu Cumhurbaşkanlığı Kurultürk başkanlığında ve tüm komutanların katıldığı olağanüstü bir toplantı yaptı. Toplantıda ülkenin doğusundaki Kürt sorunu ele alındı. Haberlere göre toplantıda Sovyetler Birliği ve Yunanistan sınırında bulunan bazı birliklerin doğuya aktarılması için karar alındı. Millî Güvenlik Kurulunun bu kararından sonra Amerikan Deniz Kuvvetleri NATO Hava Kuvvetleri ve Avrupa Kara Kuvvetleri Komutanlarının Türk Hava Kuvvetleri Komutanı'nın çağırısı üzerine aniden Ankara'ya geldikleri bildirildi. Genel Kurmay Başkanı Evren'e yapılan görüşmelerde Türkiye'nin askeri gücünün artırılması, ambargo kararının kaldırılmasından sonra Amerikan üstlerinin a-ğılması ve İran devriminden sonra o-radan süregelen dilleme-casusluk üsle-rinin Türkiye'ye yerleştirilmesi konuları ele alındı.

Carter yönetimi ise Ecevit'in Sov-yetler Birliğiyle dostluk anlaşması imzalamasını ve Türkiye'nin, Etiyopya'ya yardım itmesi için Sovyetlere hava sahalarını serbest bırakmasını ABD'ye karşı laf olarak niteliyor. Ayrıca Ece-vit'in Sovyetleri ziyareti ve yayımla-nan ortak bildiri Batıyı telaşlandırmış-tır. Ve Batı bu gelişmeyi tehlikeli ola-rak nitelmedi ve Türkiye'ye yardım ede-rek onu batı çemberine tekrar çekmek gerektiği üzerinde durdu.

Ancak Türkiye'de Amerikalılara karşı nefret düşmanlık hisleri de artı-yor. Geçenlerde İzmir'de iki Amerikan-ya saldırdı. Türkiye - Amerikan iliş-kilerinin normalleşmesi ve ABD üstle-rinin yeniden açılmasıyla Amerikalılara karşı saldırıların daha da artacağı bek-lenmektedir.

1 Mayıs 1977'de yüz bin işçi Tak-sim meydanında bir araya geldi. Konuşma-cılar toplumsal eşitlik ve özgürlük is-tediler. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler konuşmasını bitirmek üzere-yken çevre binalardan kurşun yağmaya başladı. Katliamın bilançosu 34 ölü ve onlarcaya yaralı. O dönemde başbakan olan Süleyman Demirel solucları suç-ladı. Demirel muhalefette bulunan E-cevit'e yakın basını da «Kendisine kar-şı politik baskı yapmak ve kendisini kışkırtmaya zorlamakla» suçladı.

Sendikalar örgütleri ise, genel baş-kanları aşından hükümetin ajanlarını, kapitalistleri, ve CIA'yı olaydan sorum-lu tuttu. Ancak gözlemler olayın ağır sağı komandolarla onları destekleyen bazı askeri çevreler tarafından düzen-lenildiği söylüyorlardı.

Bugün ise terörün elebağası Türk ordusunda eski bir albay olan Alpaskan Türkiye'dir. 1960 Cemal Gürsel devrimine de katılan Türkçe kurduğu güçlü mil-liyetçi gençlik örgütleriyle (askeri ör-gütlenme şeklinde) hem de «Tanrı Tür-kü Korusun» belgisi altında 1977 se-çimlerinde 16 milletvekili çıkartmıştı.

Görüldüğü kadarıyla da asırı sağ böldümler ve örgütlenme eksiğiği o-lan soldan daha fazla teröre eğilimli ve yakın. Solcular genellikle bireysel ol-dürme emaye-çarıyla ve kendilerine mi-li kaynak se-çim amacıyla bazı ban-

kalara baskın eylemleri düzenlemekte-dirler. Sağ ise daha örgütlü ve birbiri-ne daha bağlı. İdeolojik ayrılık ise sol-dakinden çok daha azdır. Sağ güçler arasında ise Millî Selamet Partisi, ve Milliyetçi Hareket Partisi bulunmaktadır.

Bugün Türkiye'de askerlerin tekrar politikaya dönməsi (Maras Katliamın-dan sonra) bazı çevreleri korkutuyor. Türkiye'de askerlerin politikaya karış-maları eskidir. Ancak askerler politik arenada her zaman başarısızlıklarını kanıtladılar. Bu ise politikacıların iline yaradı ve onları tekrar iktidara getirdi.

Nisan 1973'de Konya'da bir araya gelen yüksek rütbeli subaylarla İkinci Ordu Komutanı Ekin başkanlığın-da ve bazı sivil muhalefet ileri ge-lenlerinin de katıldığı bir toplantı dü-zenlendi. Ülkenin kanlı olaylarının gö-rüşüldüğü toplantıda Ecevit'in yerine daha esert birisinin getirilmesi için anlaşma sağlandı. Olayı duyan Ecevit toplantıya katılan subaylar hakkında önlemler alırken general Ekin'de NATO'da bir görevi atadı. İlan edilen sıkıyönetim de Ecevit'in «askerleri raxı ve lına etme» planlarının bir parçası-dır. Gözlemler bunun Ecevit tara-fından askerlere uygulanan bir plan ol-duğunu bundan anmanın da «dünce» bir darbeyi önlemek olduğunu belirt-yorlar.

Mayıs 1969'da Orgeneral Cemal Gür-sel'in askeri darbesi sonucu bir ihtilal dizi başladı. Gürsel ihtilaliyle ordu subaylarının yaşam dü-şeyinde belirli bir yükselme sağlandı. Özel arabalar, lüks evler ve villalar ve yüksek emeklilik maaşları. Yine subay-ların birçoku da emekliye ayrılarak sı-vil işletmelerde görev almaya ça-ba gösteriyorlardı. Özellikle sanayi şirketle-rinde. Bu arada 500 milyon dolar ser-mayeli OYAK da güçlü bir örgüte dönüştü. Şöyle ki OYAK, Renault arabalarını yapan fabrikaların hisselerinin yüzde 44'üne sahiptir.

1971'de bir kez daha iktidara he-veslenen askerler Demirel'i uzaklaştı-rdılar. Ancak iki yıldan az bir süre son-ra politikadan rahatsız olan askerler kışkırtılma geri döndüler.

Türkiye'nin borçları ise Batı'nın para merkezlerinin en çok ilgilendiği bir konudur. Uzmanlar Türkiye'nin kökdün eğilinde olduğunu söylüyor-lar. Öndümüzdeki 5 yıl için Türkiye'nin 15 milyar dolara gereksinimi vardır. Türkiye bugün dünyanın 79 ülkesinden 223 bankaya ve 90 bin firmaya, şirket ve örgüte borçlu durumdadır.

Bugün Türkiye'nin politik düzeni, politik müdâdelenin etkisiyle sarımsı-tır. Terör ve cinayetlerle so-mutlaşan politik çatışma son zamanlar-da etnik çatışmalara dönüşmeye baş-ladı.

Bülent Ecevit de politik gerginliği hafifletmek ve gerçek bir toplumsal re-form yönünde bir beceriklilikle tersine politika oyunlarındaki becerikliliğiyle Türkiye'yi içinde bulunduğu ekonomik bunamdan çıkartmaya çalışmaktadır. Reform yolundaki engeller çok olabilir ancak girişimde bulunmak da gereki-r. Manevralar sorunları biraz daha ileriye atabilir ve çözümleri biraz da-ha geciktirebilir. Ancak bunlar büyük bir patlamayı önler.

Bugün artık Türkiye'nin anlaşma-lar çerçevesinden ayrılması ve İkinci bir İran'a dönüşmesi ve kendi öz kay-naklarına dayanması onun ulusal çı-karlarıdır. Türkiye böylece dinsel, tarihsel ve politik olarak bağlı bulun-duğu Ortadoğu coğrafyası içinde yerini alabilir.

Elbette Araplar Avrupadan kopuk olarak Türkiye'nin halkalar arasında barış içinde yaşamaya ve bağlantılarla hareketi içinde kendileriyle kurmak istediği iyi olumlu ilişkilerden mem-nunluk duymaktadır. Bu arada pakt-lar dışında bir politika izte de bir ra-hatlık getirecektir. Bu ise sonuçta polit-ik iktidara dışta daha bağımsız ve her yönü açık politika izleme olanakları ge-tirecektir.

Ankara'daki gözlemler paktların ve bağımlılık çemberlerinden çıkarak bağımsızlık ve ulusal trade çizgisine pa-ralet bir politika kurulabilmesi için za-manın henüz geçmediğini belirtiyorlar. Dünyaki politik dengeleri kullana-rak dalavera ve ikili oynamayı sür-dürmek ve batıyı doğuya, doğuyu da batıya tehdit etme oyunları başarısız kalır. Ayrıca bu, sorunlara çözüm ge-tirmeyecektir. Çatışma daha fazla ku-tuplaşmadan ve geçiş süreci daha kanlı ve sert olmadan daha kesin kararlı bir tavır almak gereklidir.

SSK'ya ayda 40 milyon lira kaybettiren uygulama konusunda yetkililer açıklama yapmıyor

SSK ilâç fabrikası üretime başladı ama SSK'da hâlâ özel firma ilaçları kullanılıyor

SSK İstanbul ilâç fabrika-sının 21 Mayıs'ta üretime geçmesine rağmen SSK ha-stanelerinde hâlâ özel firmaların ilâçlarının kullanıldığı bildiriliyor.

SSK İstanbul ilâç Fabrika-sının Müdürü Yıldız Akyüz, bu konuda hiçbir açıklama yapmaya yetkili olmadığını söylerken, konunun SSK Ge-nel Kurulu'nun 25 Haziran Pazartesi günü yapılacak toplantısında ele alınması bekleniyor.

Bir ay önce, zamanın Sağ hâk ve Sosyal Yardım Bakanı Hilmi İsgözar'ın da katıldığı bir törenle açılan ilâç fabrikasının, o zaman yapılan açıklamalara göre, SSK'nın tüm serum gereksinimini karşılayacağı, ayrıca 17 çeşit ilâç üreteceği söylenmiş-ti. Ancak, fabrikada üretilen sürmekle birlikte, bugüne kadar üretilen ilâçlar SSK hastanelerinde kullanılabilm-iş değil.

YASA 1972'DE YAKARILMIŞTI

SSK'nın artan ilâç tüketim-i ve SSK fonlarının bu tüketimi karşılamak üzere ço-ğu yabancı sermayeli özel şirketlere aktığı gözönünde bulundurularak Kurumun, kendine ait bir ilâç fabrikası kurma zorunluluğu daha 1972 yılında gündeme getirilmiş ve aynı yıl özel bir yasa ile SSK'ya ilâç fabrikası kurma yetkisi verilmişti. Ancak ya-sanın tanındığı yetkiye rağmen, SSK ilâç fabrikası bir türlü açılmadı. Büyük ilâç şirketleri ve onların SSK Ge-nel Kurulu'na kadar kol at-mış sözdeci, hükümetlerle

de anlaşarak böyle bir girişimi öntediler. SSK'nın ilâç fabrikası kurması, ortaya a-ldığı dönemlerde ve özel-likle de geçtiğimiz iki yıl bo-yunca çok büyük tartışma-lara konu oldu. Bu tartışma-lar arasında ilâç tükellerinin etkinliği dikkati çekti.

SSK'NIN İLAÇ TÜKETİMİ MİLYARI BULUYOR

SSK'nın ilâç gereksinimi ve tüketimi, yıldıan yıla bü-yük oranlarda artmakta ve ilâca ayrılan SSK fonları bu yüklenmektedir. 1975 yılında, SSK, ilâca 417 milyon lira ödemiş, 1976 yılında bu ra-kam 600 milyon lirayı, 1977'de 710 milyon lirayı bul-muş, nihayet 1978'de son bu-yuk ilâç zamlarından sonra SSK'nın ilâç masrafı 1 mil-

yar lirayı aşarak 1 milyar 17 milyon liraya ulaşmıştır. Halen SSK'ya prim öde-yen devlet sayısının 2,5 mil-yonu aşmasına karşılık, al-leleriyle birlikte SSK'dan ya-rarlananların sayısının 15 milyonu bulması, ilâç gerek-siniminin doğal olarak daha da artacağını gösteriyor.

1978 yılında, ilâç sorunu-nun çözümlenmesi nihayet gündeme getirilmediğinde özel İLFAŞ ilâç fabrikası SSK tarafından 120 milyon liraya satın alındı. Bir yıl-lik hazırlıktan sonra da, 21 Ma-yıs 1979'da fabrika ilâç üre-timine başladı.

TÜM SERUM GEREKSİNİMİNİ KARŞILIYOR

Fabrika Müdürü Yıldız Akyüz'ün anlatışına göre,

Yıldız Akyüz (SSK ilâç Fabrikası Müdürü)

fabrika satın alındıktan son-ra önemli bir revizyona tabi tutulmuş, yeni makineler ve üretim bölümleriyle takvi-ye edilmiş. Yıldız Akyüz, fab-rikanın SSK'ya bağlı tüm hastanelerin serum gerek-siniminin de yarısını karşıla-yabilecek kapasitede oldu-ğunu bildiriyor. Ayrıca, çalış-ma kapasitesinin güçlendi-rilmesiyle, devlet hastanelerinin serum gereksinimleri-nin de SSK ilâç fabrikasın-da karşılanabileceğini söyl-düyor.

Fabrika günde 8 saat ve yılda 230 gün çalıştırılrsa, 213 milyon tablet, 50 milyon kapsül, 60 milyon draje, 7 milyondan fazla tıbbi, 250 bin litre serum, 1 milyon 200 bin litre serum, 20 milyon poşet bilyer ambalajı, 9 milyon 600 bin ton kutu imal ede-bilecek kapasitede, SSK ilâç fabrikasında, bu üretim 135 kişilik bir işçi kadrosuyla yürütülüyor.

FABRİKA İLACININ KULLANIMMASI BÜYÜK KAYBA YOL AÇIYOR

Türkiye'de asırı bir ilâç sömürsü olduğu, yıllardan beri söylenir durur. Çeşitli incelemeler, açıklamalar ve olaylar, bu sömürsü kanıtlı-yor. İlaç sömürsüsünün pek çok yönleri olduğu da orta-da. Örneğin, Dünya Sağlık Örgütü'nün yaptığı açıkla-maya göre, tüm sağlık ve te-davi alanı için yaklaşık 220 tür ilâç yeterli. Oysa Tür-kiye'de, ruhsatı alınmış 20 binin üzerinde ilâç var ve bunların 4 binini halen üretili-

yor. Yetkililer bu dört bin ilâç arasında, değişik firma-larca üretilen aynı ilâçtan pekçok sayıda bulundu-ğu-nu, bunun tam bir savurgan hâk ve ilâç şirketlerini kaza-nırma olduğunu belirtiyor-lar. Öte yandan ilâç şirket-le-rinin tümünün hammad-de bakımından dışarıya ba-gımlı olması, ilâç sanayinin ellerinde tutan firmaların çoğunun yabancı sermayeli olması, sık sık ilâç darlığı-na, yokluğuna, karaborsası-na ve zam furyalarına ne-den oluyor.

Büyük bir ilâç gereksinim-i olan SSK'nın, bu vurgun ve sömürsünün dışında, kendi ihtiyaçları olan ilâcı kendi fabrikasında üretmesinden daha doğul birşey yok. Ama böyle bir karar SSK'ya yıl-lardan beri ilâç satan ve kâr sağlayan ilâç tükelleri-nin tepkisiyle karşılaştı. Ö-zellikle maliyetli çok düşük olan serum yüksek fiyatla satılan ilâç tükellerinin du-rumdan hiç hoşnut olmadık-ları biliniyor. Hatta ilâç tükellerinin, TÜSİAD'ın ilâç kampanyasına öncelik et-meleri biras da buna bağla-nyor.

Durum böyleyken, SSK ilâç fabrikasının, bir aydır üretimini sürdürmekte bir-likte, hastanelerine neden hâlâ ilâç vermediği, üzerin-de uzun uzun düşündürmele gerekli bir konu. Böyle sav-saklamalar, SSK'nın ayda ortalama 40 milyon lirayı 6-ze şirketlere ödemesine yol açıyor. 25 Haziran'da top-lanacak SSK Genel Kurulu-lunda sorunun büyük bir eiddiyet ve ivedilikle ele a-lınması bekleniyor.

Gönen kaplıcalarının çiftlik haline geldiğinden yakınılıyor

İSTA Gönen muhabiri bildiriyor

Sadece Türkiye'de değil dünyada da ün kazanan Gönen Kaplıcaları'nın, AP'nin ve Kaplica Genel Mü-dürlüğüne getirilen Necdet Bozkurt'un çiftlik haline geldiği ileri sürülüyor. Kap-lıcaların bakım ve yönetimi-ni aksamaması yanında, bura-larda çalışan işçilere de çeşitli baskılar yapıldığı, kap-lıcalarla MISK'ın getirilme-sine çabaldığı bildiriliyor.

Gönen Belediye Meclisi'n-de, 1978 yılı Belediye Faali-yet Raporu'nun görüşülmesi sırasında, Gönen Kaplica'la-ryla da ilgili açıklamalar yapıldı. Belediye Başkanı ve Belediye Meclisi çoğunlu-ğun AP'li olduğu toplantıda, faaliyet raporu üzerine CHP grubu adına söz alan Avu-kat Sedat Güney açıklama-larında Gönen Belediye Kap-lıcalarını çiftlik haline geti-rme çabalarından söz etti.

Gönen'de, 1973-1977 dö-ne-minde Belediye CHP'deyken Gönen'in ünlü kaplıcaları-yla ilgili başanlı çalışmalar yapılmış, daha önceki Be-le-diy Başkanı Turhan Turhan döneminde, 400 yataklı Yıldız Oteli'nin inşaatı ta-mamlanmış ve açılmıştı. Da-ha sonra Kaplıcalar Müd-de-lüğüne AP'li Belediye tara-fından Necdet Bozkurt atan-dı. Bozkurt'un halen, Kap-lıcadaki iki lüks oda, ailest, çoğunlu ve kurt köpeğiyle Kaplıcalar işletmesine ayda 160 bin liraya mal olduğu

ileri sürülüyor.

Kaplıcalar Genel Müdürlü-ğüne getirilen Necdet Boz-kurt hakkında Belediye Me-c-lisi toplantısında Belediye Meclisi üyesi Sedat Güney şu açıklamayı da yaptı:

«Gönen İera Memurlu-ğuna 1979/77 Taltimat sayılı dos-yasına göre N. Bozkurt, An-kara Noterler Birliği'ne 272.

uygulamalar, baskılar sür-mektedir. Örneğin Gönen'e gelen Başkan Ecevit'i din-lemeye giden 47 Kaplica iş-çisi hakkında idari soruşturma açılmıştır. Buna karış-ık, Demirel'in Bahkesh'de yaptığı Bayrak Mitingine giden işçiler teretif tatnli sa-yılmışlardır.

Belediyenin AP'ye geçme-sinden sonra Gönen'deki ba-zı daire amirlerine, kayma-kama, kamlılara, bazı subay

● AP ilçe örgütünün onayı ile, kaplıcalarda işveren durumunda bulunan AP'li be-le-diye yönetiminin Gönen Kaplıcalar A.Ş. Genel Müdürlüğüne getirilen ve kaplica işle-tmesini çiftlik gibi kullanmakla suçlanan Necdet Bozkurt'un asıl amacının OLEYİS'i dağıtıp yerine MISK'ı getirmek olduğu söyleniyor

40 TL. borçludur. Ankara 4. Asliye Ceza Mahkemesi 1978/113 E. 977/233 karar sayılı ilamına göre, Noterler Birliği'nden 20.00 TL. alarak (emniyetli sulstmal suçu işlemiş) ve T. Ceza Ka-nun'u'nun 510. maddesine göre bir yıl hapis cezasına çarptırılmıştır. Çalıştığı ye-re ihanet etmekten, bors yapmaktan sabıkalı bu kişi (N. Bozkurt) hakkında bir işlemler yapılmış, önlemler alın-mış, sözleri de bu adamın suç ortağı İlan edeceğiz... dedi.

DİĞER İDDİALAR

İddialara göre, Belediye Kaplıcalarında, Belediye'nin AP'liilere geçmesinden bu ya-na işçiler üzerinde adaletle

lara kaplıcalarda yüzde 40 indirimi tarifte tanıdığı da iddialar arasındadır.

İLERİCE VE ÇEP'LI İŞÇİLERE KİYİYOR

Yüzde 60'ı Belediyeye ait olan Gönen Kaplıcalar işle-tmesinde 300 kadar işçi ca-hırmaktadır. Bu işçiler, önce ki dönemde DİSK'e bağlı Turizm İş Sendikası'nda ör-gütlenmişlerdi. 1977 yerel se-çimleri sonucunda, Belediye yönetiminin AP'ye geçmesi-yle birlikte, kaplıcalarda ça-lışan ilâç işçilere baskılar artırılmaya başlandı. Toplu iş sözleşmesi hükümleri işle-tilmeye otdu. Daha sonra Tu-rizm - İş'in yerine, bu sen-

● Gönen'de, 1973-1977 döneminde Belediye CHP'deyken Gönen'in ünlü kaplıcalarıyla ilgili başanlı çalışmalar yapılmış, daha önceki Belediyeye Başkanı Turhan Turhan döneminde 400 yataklı Yıldız otelinin inşaatı tamamlanmış ve açılmıştı. Daha sonra kaplıcalar Müdürlüğüne AP'li Belediye tarafından Necdet Bozkurt atıldı.

dikanın diğer bir DİSK Sen-dikası olan Oleyis'i birleş-tirmesinden sonra, Oleyis geldi. Ancak işçiler, Oleyis'in Bursa Bölgesi Başkanı'nın Necdet Bozkurt'la iyi anlaşmış-ını ileri sürüyor ve toplu iş sözleşmesi hükümlerine ra-ğmen yerleri değiştirilene, de-retsiz izne çıkarılan, istifaya zorlanan işçilerin sorunla-ryla yakından ilgililenilme-diğinden yakınıyorlar.

● AP ilçe örgütünün onayı ile, kaplıcalarda işveren durumunda bulunan AP'li be-le-diye yönetiminin Gönen Kaplıcalar A.Ş. Genel Müdürlüğüne getirilen ve kaplica işle-tmesini çiftlik gibi kullanmakla suçlanan Necdet Bozkurt'un asıl amacının OLEYİS'i dağıtıp yerine MISK'ı getirmek olduğu söyleniyor

ABİL AMAÇ KAPLICALARA MISK'ı GETİRMELİ Mİ? AP ilçe örgütünün onayı ile, Kaplıcalarda işveren du-

rumunda bulunan AP'li be-le-diye yönetiminin Gönen Kaplıcalar A.Ş. Genel Müdür-lüğüne getirilen ve kaplica işle-tmesini çiftlik gibi kul-lanmakla suçlanan Necdet Bozkurt'un asıl amacının Oleyis'i de dağıtıp yerine MISK'ı getirmek olduğu söy-leniyor. Çeşitli baskılar so-nucunda, böyle bir sendikal ba-sıya boyun eğmeyecek 40'dan fazla ilâç işçi, halen Gönen Kaplıcalarından çık-a-rılmış durumda. Bugünlerde, işçiler arasında büyük bir huzursuzluk olduğu ama bir yandan da suskunluğun sür-düğü bildiriliyor. Kıymılar öyle bir hal almış ki, AP'li işçiler bile kaygılı ve hu-zursuzlar.

Gönenliler ise, üzerine tit-re-dikleri; kentlilerin canli-lik ve gelir kaynaklarından biri durumundaki kaplıca-ların kaderiyle yakından il-gi-ller ve bir çözüm bekliyor-lar.

İLAN İstanbul 4. Asliye Hukuk Hakimliği

978/908 Davacı Faik Babacan vekilli Av. Necmi Eren tara-fından davalı Enver İ. Subaşı ve Boyan Özpinar aleyhine açılan müdahalenin men'i davasıdır. İstanbul Aksaray Gençlik Cad. No. 58'de bulunan davalı Enver Subaşı'ya İlanen giyap kararının tebliği kararla olduğundan duruşmanın atılı bulunduğu 26.8.979 günde saat 10.40'da duruşmaya gelmeniz gelmediginiz takdirde gıyabında duruşma lerasına karar verileceğinden giyap kararı İlanen duyurulur. (Basın: 4719) — 1702

141-142'nin 43 yıllık macerası

Hazırlayanlar:
ÖZLEM ÖZGÜR
SÜLEYMAN COŞKUN

on dakika bile görüşülmemiştir

141-142 Mussolini yasalarından Türk Ceza Yasasına aktarılırken

Bugün 23 Haziran şu ünlü 141, 142 ne maddelerin, faşist Mussolini döneminin İtalyan Ceza Yasası'ndan alınıp, Türk Ceza Yasası'na aktarılışının 43. yıldönümüdür. Evet, 43 yıldan bu yana biterce aydın, ilerlet, yurtsever, sosyalist ve komünistlerin zindanlarında atılmasına ve zindanlarda götürülmesine neden olan 141 ve 142 ne maddeler 23 Haziran 1936 tarihinde, hem de üzerinde hiç görüşülmeden, Büyük Millet Meclisinde kabul edilerek yasa- laşmıştır ve demokrasi güçlerinin önüne getirilen en temel engel, «burjuva devlet»in toplumsal muhafazetini istediği an «balyoz olarak kullanılabilecek bir hukuksal «güç» olarak, Türk Ceza Yasasında yerini almıştır.

Yıl 1979. Aradan tamı tamına 43 yıl geçti. Ve Türkiye bugün, Avrupa'nın Komünist Partisi'nin illegal kollarında çalıştığı tek ülke, dünyanın da bu konudaki sayılı ülkelerinden biridir. 141 ve 142 ne maddeler de yasağın, bugün hukuk alanındaki simgesidir.

1931 İTALYA'SINDAN 1936 TÜRKİYESİNE

1920'ler, faşizm tehlikesinin tüm Avrupa kıtasını bir kara bulut gibi kapladığı yıllardır. Birinci Dünya Savaşı'nın hemen sonrasında tüm Avrupa ülkelerinde, kapitalizm çığırını belki de en büyük bunalımını yaşıyordu. Sürekli artan fiyatlar, işsizlik, sefalet, ve pazar darlığı sorunu, kapitalist ekonomileri temelden sarsmaya başlamıştı.

Tüm Avrupa ülkelerinde, emekçi yığınların kapitalizme olan güven duyguları iyiden iyiye sarılsmış ve örgütlü işçi hareketi hızla yükselmeye başlamıştı. Artık, milyonlar eskiyi gibi yaşamak istemiyordu. Büyük ekim devriminin ışığında, yendi- den örgütlenen işçi sınıfı partilerinin öncülüğünde yürütülen yığın hareketleri, tüm Avrupayı sarmıştı. Artık, yönetenler eskiyi gibi yönetemiyor, burjuvazi ve tekelci sermaye, gördü burjuva demokratik ortamında bile ne ekonomik bunalımın üstesinden gelebiliyor, ne de sosyal ve siyasal yapıları sarsan bunalımın önüne geçebiliyordu.

Avrupa kıtasında ortaya çıkan bu gelişmeler, faşizmin maddi temellerini oluşturdular. Ve Avrupa'da ilk kez, bu nesnel koşulların üstüne, demokrasi güçlerinin dağılımı sonucu, bu güçlerin anti-faşist cephe ve eylem birliğini gerçekleştirme- lerinden yararlanan tekelci sermaye, İtalyan halkına «açıktan faşizmi dayattı».

29 Ekim 1922 günü Mussolini, kral tarafından Roma'ya davet edilerek kendisine kabineyi kurma görevi verildi. Mussolini iktidara geldiğinde, görünürde liberal bir tutumla işe başlamak zorunda kaldı. Kabinesine liberal ve sol kanat kişileri aldı. Mussolini herşeyi birden altüst edip, faşist diktatörlüğü dayatabilecek güç ve olanağa sahip değildi henüz. Kısaca Mussolini ihtiyatlı davranıyordu. Açık faşist diktatörlüğün erken gelişti, işçi sınıfının olsun, demokrat ve liberal partilerin olsun, tehlikeli bir biçimde tepki göstermeye ne neden olabiliyordu. Oysa işçi sınıfını uyutmak, ötekilere de güven- ce vermek gerekiyordu. Açıkçası kurt kuzu postuna bürünmüştü.

Mussolini başbakan olduktan iki gün sonra, görevlilere şu bildiriyi yayınlıyordu: «Disiplini ve başkasına saygıyı korumalıyız. Hırsız dunda- rında, kişi hak ve özgürlüklerini çiğnemesiyle...» Mussolini'nin bu ve benzeri taktikleri başarı sağladı. 1922-1925 yılları arasında, devlet gücünü kullanarak, İtalyan faşizmi Mussolini'nin öncülüğünde sürekli tırmandı. Toplumsal muhafazet eritildi.

1924 yılında gelindiğinde faşist parti, İtalya'nın tek örgütlü gücü ol- muş, ülkede herşeyi yapabilecek bir konuma ulaşmıştı. Nitekim Mus- solini 5 Kasım 1925 tarihinde tüm siyasi parti, sendika ve dernekleri kapatıyor, 120 muhalif milletvekili- nin seçim belgelerini iptal ederek, onları meclisten kovuyordu. 25 Ka- sım 1925 tarihinde de, artık kurulu- muş bulunan açık faşist diktatörlük kendisini koruyabilmek, toplumsal muhafazetini toparlanmasını, örgüt- lenmesini engellemek ve demokrasi- çileri açkıktan ezilmele amaçıyla, faşizmin hukuki kılıfını oluşturan bir yasa çıkıyordu. 25 Kasım 1926 tarih ve 2003 sayılı bu özel ya- sanın 4. maddesi bilm 141 ve 142 ne maddelerin temelini oluşturu- maktaydı. İlgili maddede, devlette ka- patılmış olan partileri, sendikaları ve dernekleri, gizli olarak yeniden

kuruların, bu parti ve derneklerin metot, program, eylem ve doktrin- lerinin propagandasını yapanların cezalandırılacaklarını belirtiyordu. 1930 yılında yapılan bir değişiklik- le ilgili hükümler İtalyan Ceza Yasa- sının 270 ve 272 ne maddelerinde yeniden düzenlendi. Bu maddelerde şöyle deniliyordu: «Her kim devlet topraklarında bir sosyal sınıfın di- ğer bir sosyal sınıf üzerinde cebren diktatörlüğünü kurmaya veya cebren bir sosyal sınıfı ortadan kaldır- maya veya her ne şekilde olursa ol- sun devletin ekonomik veya sosyal yerleşmiş düzenini cebren yıkmaya yönelik eylemleri kurur, teşvik eder, yönetir, ve düzenlerse, beş se- denine oniki seneye kadar hapis ceza- sı ile cezalandırılır.»

Aynı amaçla, propaganda yapı- ması da, 272 ne maddede ile cezan- dırılmaktaydı...

İşte 141 ve 142 maddelerin kö- ken, esni, kaynağı buydu: Faşist Mussolini Diktatörlüğü...

Ve bu maddeler Türk Ceza Ka- nununa, 1936 yılı 23 Haziran'ında, Mecliste en küçük bir tartışma ol- madan, üzerinde konuşulmaya gerek- bile duyulmadan sokulmuştu. Faşiz- m ötekilerinin, Türkiye'de de boy göstermeye başladığı ilk faşist

örgütlenmelerin, Turancuların, ka- tasçıların belirlediği yıllardı.

Anıl hedef kim

Gerek İtalya'da Mussolini dö- neminin faşist ceza yasasının 270 ve 272 ve gerekse Türk ceza yasasının 141 ve 142 ne maddelerinden ve de bu maddelerin gerekçelerinden açık- ça anlaşılacağı gibi, bu maddelerin esas hedefi komünist parti ve komü- nistlerdir. Çünkü son çözümlemeye, İtalyan ceza yasasının ilgili iki mad- desini ve bunlardan hemen ayırtan- ların 141 ve 142 ne maddeler, ö- zünde komünist parti'nin örgüt- lenmesini, yasal olarak açıklan- çılığını ve bir bilim olarak komü- nizm propagandası edilmesini yasak- lamaktaydı.

Nitekim, 23 Haziran 1936'da yu- rütlüğe giren 141 ve 142 ne mad- delerin, dönemin hükümeti tarafın- dan hazırlanan resmi gerekçesinde şöyle denilmektedir: «Madda 141: Bu maddede, Türkiye'de teşekkül etmiş ve ya edecek olan maksatları siyasi ve içtimai nizami bozmaya matuf ol- an siyasi cemiyetleri istihbar et- mektedir. Maddenin serahatine ve ihtiva ettiği unsurlara nazaran komü- nist ve anarşist cemiyetler, bu

maddenin şumullüne dahil bulun- maktadır. Devletin selamet ve haya- tını bu gibi muamele ve yikici faaliyet- lere karşı korumak için, böyle bir maddeye lüzum vardır.

Madda 142: 141. maddede siyasi ve içtimai nizami bozmaya matuf cemiyetleri cezalandırmaktadır. Bu maddede ise, bu gayeye matuf propa- gandalarda teşvihi etmektedir. Bir içtimai sınıfın diğer üzerinde haki- miyetini tesis etmek veya bir içti- mai sınıfı ortadan kaldırmak veya cemiyetin siyasi ve hukuki herhangi bir nizamını bozmak, yapılan muamele propagandaları müsamaha etmek, devletin emniyeti ve selametiyle te- lif edilemeyeceğinden, bu maddeler memleketin ve rejimin, en kuv- vetli müesseselerinden birini teşkil edecektir.»

1951 değişikliği

141. ve 142. maddelerle, temelde komünist örgütlenmenin hedef alın- dığını gösteren esas belge, ilgili maddelerde yapılan 1951 değişikli- ğinin resmi gerekçesidir.

Tekirdağ AP Milletvekili Şev- ket Moacan ve 103 arkadaşının verdiği ve komünistlerin idam cezasına car- pırlanmasını isteyen 141 ve 142. mad- delerle ilgili yasa değişikliği öner- gesinin gerekçesinde şunlar yazılır:

«... Bizde de 1919 yılından beri teşekkül eden ve 53 maddelik (Ko- münist Parti faaliyet programı ile) faaliyete geçen (Türkiye Komünist Partisi) komünistlerin aldıkları emir ve direktifler üzerine faaliyetlerini arttırmış, çalışma şekli ve sahalarını genişletmiş, zehirli ve gizli me- todlarla devam ettirmişler.

1948 yılında, demokrasi hareke- tini ilerletmek gayesi ile cemiyetler, matbuat ve ceza kanunlarında yapı- lan bazı değişiklikler ve bunları tak- kiben başlayan milletvekili seçimi, Türkiye Komünist Partisi'nin ünlü- ni arttırmış, 25 seneden beri gizli bir şekilde çalışan bu partiyi başka ad- lar altında ve açık olarak teşekkül etmek cesaretini vermiştir...»

YARIN: 1936'DA
NELER OLDU?

141-142 demokratik kuruluşlara her zaman protestó edilir. Resimde bu pro- testo gösterilerinden biri görüldüğü.

ACILI YILLAR

Eduard Claudius

Alevler içindeki Avrupa'da bir.
Alman Komünistinin anıları

— 19 —

Konstanz gölünün ve Allgäu'nün içle- rinden geçtikçe kasaba ve köylerinden pek çoğuna hiç el sürülmemişti. Yavaş ki, Lindau ve Friedrichshafen bunların dışın- daydı. Bu iki, tıpkı şimdi içinde dolaymakta olduğumuz kent gibi, bir gül ve harabe halin- deydi. Bir başka gezegende dolayışımıza duy- gusuna kapıyıyorduk kendimizi. Biz ki, bom- bardimanların hemen ertesinde Madrid ve Barcelona'ya ve hatta düşmanın ağır top ateşi altında hallaça pamuğu gibi atılmış olan Al- meria'ya da görmüş kimselerdik. Ama, şu göz- lerimizin önündeki görüntü hayal bile edile- mezdi. Sözcüğün tam anlamıyla solukmuş- kesiliyordu. Derin bir acı ve umutsuzluk çöktü üstüne. Bir gün, tüm bu yikici bir düzene sokmayı başarabilecek miydik? Soru, sadece evlerle, sokaklarla ve kentlerle ilgili değildi.

Ludwig Ficker, savaşın son aylarında Al- manya'ya dönmüş olan yoldaşlardandı. Gizli çalışmaları -direniş grupları kurmuştu- onun herşeyi, özellikle de Penzberg emeklerini çok iyi tanınmasına yol açmıştı. Kentin kenar- ında elkonmuş küçük bir evde oturuyordu. He- pimiz evine kabul ettik. Eski kiracıların birak- tığı dokümanlar, mahzen ve tavanarasında hala sürüp duruyordu: İşaretleri koparılmış Nazi üniformaları, gazeteler ve resimli de- ğerler, insanı titretecek yazılarla dolu bir kitap koleksiyonu.

O akşam Trude, Adolf, Albert, Ludwig ve ben, hep birlikte radyoyu dinliyorduk. Ludwig her şeyi olduğu gibi kabul ediyordu. Artık hiç- bir şey onu ilgililmiyor ya da heyecanlandı- rıyordu. Oysa kampta, açık ve neşeli karak- teriydi, derin arkadaşlık duygusuyla hepimize büyük destek olmuş, moral vermişti. Gittikçe içine kapanıyordu şimdi. Trude'nin yanında bile, sanki orada değildi. Gözlerinin kıyası sık kıvrıyor, bakışı umutsuz, herşeyi hay- vansal bir çaresizlikle doluyordu. Onu güc- türünde bırakan bizim varlığımız mıydı acaba? Başka bir yerde kalmamız mı istiyordu yoksa?

Evde onunla yalnız olduğumuz bir gün, kendini tutabilmek için büyük çaba harca- dıgını farkettim.

«Neyin var? Diye sormaktan kendimi alamadım.

Bakışlarını bana çevirdi. Görmeyen gözle- rini üzerine dikmiş, dudaklarını inatla sık- mış, susuyordu.

«Neyin var, hasta mısın? Diye sordum bir daha.

«Niçin hasta olacağımı? Diye yanı- tladı; ama, sest neydeyse duyulmuyacak kadar hafif çıkıyor, gözlerindeki uzaklaşmış ve ka- pana kısılmış ifade hiç kaybolmuyordu.

«Kendimize bir oda bulmamız halinde iyi olacak, dedim. Trude ve sen yalnız kalmak istersiniz belki. Zaten kampta geçen bu uzun yıllardan sonra...»

«Allahakına böyle söyleme, sizi kovdu-»

tıkanık

AYDIN ENGİN

Olmuş muydu ne?

Mustafa Ekmekçi Ağabeyimizin, bize karşı sinirli olduğuna inandığımız hoşgörüsüne sığın- rak, o ünlü «düşünce» bir gün- lüğüne bora almak istiyoruz. İstiy- yoruz, çünkü, bugün «tıkantı»ya- eadımız konuyu başka türlü yaz- manın yolunu yordamını bulama- dık.

Postadan bir mektup çıktı. Okuduk, irkildik. Tıkanık'taydık, de- dik. Evirdik, çevirdik, 1969'dan bu yana «küyü»netim kollarında ga- zetecilik yapmakta oldukça hüs- sarlı olduğumuz halde, bir çare bulamadık. Ondan bu yola başvu- ruyoruz.

Emekçi'nin ve sizin izninizle başlayalım... mı?

Postadan adımıza bir mektup mu gelmişti ne? Mektupta Antalya'daki Cevuş Talimğah Ta- buru'nda komando tasuncukların çevirdiği karanlık dolapların hika- yesi mi ne vardı?

Bu Cevuş Talimğah Taburu, İsparta Er Eğitim Birliği'ne mi bağ- lıymış? Bu taburun 106 milimetre- lik Havan Bölüğü'nün komutanının adı Tevlik Hatunoğlu imiş de, bu komutanın izniyle Antalya ÜGD Başkanı tarafından eğitilmiş (i) kon- feranslar mı veriliyordu? Kabil- mak istemeyen boz cıvavaları bi- rileri «ezil eşek» sudan gelinceye kadar dövmüş demiş de dövmüş müydü?

Tağmen rütbesindeki Tevlik Hatunoğlu hakkında bugüne değin ilgili makamlara çeşitli bilgiler ve- rilmiş de ses seda mı çıkmış? Hatta bu yetmez diye bu askerî birliğine gelip giden tebrik kort- ları da gösterilmiş mi ne? Bu kort- ları, bozkurt amblemleri mi var- mış? Bunlar hakkında bilgilili Kıl- nın Yüzbaşı Şemseddin Türe ile Kıdemli Yüzbaşı Asım Cakmak, bir işlem yapmak şöyle dursun, dos- yaları hakkında altına altına ilaver- mişler mi? Askeri ocağında hasır- nardan buldular acep? Üstüne üst- lük, bu bilgileri verenler ceza gör- müşler mi?

Uf bes... Zor işmiş. O parog- raf yazdık pes ettik. Üstelik yüzümüze gözümüze de buluştur- dık. «Her yığdın bir yığdın yığdın vardın» atalar sözünü unutup, Ek- mekçi'nin yağırtı çanağında kaşık sallamaya kalkışmanın sonu bu de- mek.

Ne yapalım, biz de haddimizi bilip, kendi tıkar tukur üstümüzü- lo, başgöz yara yara devam ede- lim bari.

Bugün toplumun hemen her- kesiminde örgütlenmek, faşizme örgütsel bir toban yaratmak için

çalıyolan gizli-açık odaklar var, Sosyalistlerin «faşist yuvalar ka- patısına» bağısların bir nedeni de bu tehlikeli örgütlenme süreciydi.

Ne var ki neyi nasıl belgeler- siniz? Elin herifi tutup da: «Evet, ben illegal faşist örgüt üyesiyim. İşte kimlik kartım. İşte bunlar da beni bu gizli faşist ör- güte alan CIA ajanlarının ve ko- mando tasuncukların adları, adresleri, kod numaraları ve örgüt içi hiye- rarşik yapılarını gösteren şema- lar...» mı diyecak?

Mesleğin yasaları açık. «Kim, nerede, nasıl, ne zaman, nedene» sorularına cevap getirecek yazdı- ğınız haber, Kanıtlayabileseniz de...

Yoksa biz de bildirlik, elimiz- deki haberleri ardarda patlatmay. Örneğin, İstanbul'un en önemli tekstil patronlarından birinin aynı zamanda nasıl eroin kaçakçılığı yaptığını ne güzel anlatırdık. Bur- numuza sigarasının dumanını küs- tahca üfleseyiz!

«Sıkıyaz gazeteci bay kardeşim, zırmak ispat bulamazsın. Yedigün tozminat cezasının haddi- hesabı olmaz, eşe dosta maskara olman da cabası...» dediğinde iç- mizde kobaran öfkeye rağmen sus- manın kahırını duymazdık.

Örneğin, siyasal yaşamın ön- lülerinden bir oturakının, 12 Mart öncesinde ve sırasında, İstanbul' daki MIT merkezine haftada bir koo kez girip çıktığını halkımıza «haber» vermenin mesleki kıvancını ne güzel yasadık.

Örneğin, Söğütöçesme'de ya- pılmakta olan dev boyutlu tren ga- rinin milyonluk (belki de milyarlık- tır) ihtesinin, hangi şirkete, nasıl ve ne amaçla verilişinin hikayesini- keyifle anlatıp, görevimizi eksiksiz yerine getirmenin ericini ne güzel yasadık.

Gel gör ki bilmek yetmiyor, kanıtlamak da gerek.

Kanıtlamak da gerek. Bugün orduda da faşist örgütlenme yönünde karanlık girişimler var.

Şimdi tutup, bu konudaki bi- gilerimize kanıt diye, İngilizlerin an- lı ve «söğüt» The Guardian Gazetesi'nin Ankara muhabirinin «MHP militanların ordu ortek kademe- lerinde çok önemli bir etkililik elde etmiş olmaları...» diye sürüp giden makalesini kanıt diye göstersek olur mu dersiniz. Gazetenin bir ku- purundaki eklesik basın veya si- kıyidatım savcısı bize hak verir mi?

Mustafa Ekmekçi Ağabeyi- miz, sen mesleğimizin kurt- larındansin. Ne dersin böyle yap- eak kurtarıp mıyız paçayı?

Çalışman önü henüz karanlık ve tıkanmış durumdaydı

ölüm haberini duyduk. Hakkında gene türlü söylentiler, uğursuz seslerine benzer rivayet- ler dolışı durdu: Bu bir kaza maza değildi, bir kere o gün oto tamir atölyelerinin kapalı olması gerekiyordu, nasıl olur da arabasını tamir ettirmiş olabiliirdi?

Ludwig'in ölümü bana çok dokundu. İyi bir yoldaş ve anlayışlı bir arkadaş olmuştum her zaman.

Münlühe geçirdiğim ilk birkaç hafta bo- yunca, sık sık doğduğum bölge olan Ruhr'a döndü dönmemi sorunla aklıma kuraladı. Acaba böyle bir girişim tek- rar sıfırdan başlama zahmetine değer miydi? Kendi gençliğimle, geçmişim o hataları ve ö- zlemleyle yeniden yitirdiye gelmek mutlaka gerekli miydi?

Albert da bana, bağıladı Sarre bölgesine dönme düşüncesini açmıştı. Ama sonunda o da kaldı.

Tüm bu derlere, benim için bir o kadar önemli olan bir başkası, kağıda bir şey döke- memi, hiçbir şey yazamama ekleniyordu. Grün- Allven basımei tarafından kabul edilmişti. İsviçre'den ayrılışından önce, Mensch auf der Grenze (*) adlı öyküm bir yarışmada birin- cilik ödülünü kazanmıştı. Kafamda öykü ko- nuları kaynıyor, fakat birini yazıyalayp da ka- lemi elime aldığım an konu kaçıp gidiyor, bir boşlukla karşı karşıya kalıyordum. Ger- çekten dost bir destekten yoksun olduktan başka, yazmakta olduğum şeylerle kendimi öz- deşleştirmeye de hazır değildim. Bazı görüş- aqlarını kabullenilebilme, örneğin şu yenilgi- nin hakhsızlığı, bana güç geliyordu. Sonra şu yikici yığınların uzun uzadıya anlatmak: Onlar arasında dolanan, orarlarda kendilerini, kendi yoksulluklarını, derin üzüntülerini yu- dumlamak, kendi kendilerine acımak, hayir- lanmak, sonunda herşeyin varp dayandığı bu acınacak durumun çaresizliğinde kıvrınmak isteyen insanlardan söz etmek bana boy birşey gibi geliyordu.

(Devamı var)

(*) Mensch auf der Grenze: Yol ayırınındaki adam.

